

вербваме во Иисуса Христа) врата та къ небесно то царство, она на предв была начало на вѣчно то мѣченїе, но сега е путь къмъ вѣчна та радость (*).

Болѣсть та, комъ то те держи, макаръ и да предзnamенюва, че ще се скрати живото твой: обаче нетребвка това де те смѣшава. Сравни (токмо този сегашній временчный животъ е вѣчный... Временчный животъ подфѣрленъ е на премеждіа, а вѣчный нема ги тылъ премеждіа. Временчный причинявалъ ти мѫжчнота, раскаянїе и самы те радостни слѹчай (погоды) испровождалъ си съ грыжи; но въ вѣчныятъ животъ ще да се зарадовашъ, и тамо никой неможе да ни отиме съ сила отнаск наша та радость. Послушай святаго Апостола Павла! Онъ желалъ да се отදли отъ тѣло то си, и да быде со Христа: желай и ты то-ва, и говори заедно съ него: „Наше житіе на „небесѣхъ есть, отъ онѣдѣже Спасителя ждемъ „[чекамъ] Господа нашего Иисуса Христа, Иже пре-„образитъ тѣло смиренїя нашего, ико быти „емъ сообразно тѣлѣ славы Его, подѣй-„ствѣ, еже возмогати емъ, и покорити „себѣ вслическамъ (а), Онъ укѣрява ны

(а) Филип: гл. 5. ст. 2. и 3.